

Liosta Sleachta an Shoiscéil

Soiscéal	Caibidil	Véarsai	Abhar
1 John	One	1-12	Prologue
2 Luke	One	1-20	Nativity Narration
3 Luke	Four	1-13	Temptation in the Desert
4 Luke	Five	1-11	First Disciples
5 John	Two	1-12	Wedding Feast at Cana
6 Matthew	Five	1-16	The Beatitudes
7 Luke	Seven	11-17	The Widow's Son
8 Luke	Eight	22-25	Calming of the Tempest
9 John	Six	1-13	Multiplication of the Loaves
10 Luke	Nineteen	28-40	Entry into Jerusalem
11 Luke	Twenty-two	14-20	The Holy Eucharist
12 Luke	Twenty-two	39-46	Gethsemene
13 Luke	Twenty-three	32-49	Crucifixion
14 Luke	Twenty-four	1-12	Women at the Tomb

*Recorded by Father Seán Mac Seibhne
in March 1982.*

AN SOISCÉAL DE RÉIR EOIN

AN BROLLACH

- 1 Bhí an Briathar(1) ann i dtús báire agus bhí an Briathar in éineacht le Dia, agus ba Dhia an Briathar.
- 2 Bhí sé ann i dtús báire in éineacht le Dia.
- 3 Rinneadh an uile ní tríd agus gan é ní dearnadh aon ní dá ndearnadh.
- 4 Bhí beatha ann agus ba é solas na ndaoine an bheatha.
- 5 Agus tá an solas ag taitneamh sa dorchadas, ach níor ghabh an dorchadas é.
- 6 Bhí fear a tháinig ina theachtaire ó Dhia, agus Eoin a ba ainm dó. 7 Tháinig sé ag déanamh fianaise chun fianaise a thabhairt i dtaobh an tsolais chun go gcreidfeadh cách tríd.
- 8 Níorbh é féin an solas ach tháinig ag tabhairt fianaise i dtaobh an tsolais.
- 9 An solas fírinneach a shoilsióinn gach aon duine, bhí sé ag teacht ar an saol.
- 10 Bhí sé ar an saol agus is tríd a rinneadh an saol, agus níor aithin an saol é.
- 11 Chun a chuid féin a tháinig agus níor ghlac a mhuintir é.
- 12 Ach an uile dhuine a ghlac é, thug sé de cheart dóibh go ndéanfai clann Dé díobh, dóibh seo a chreideann ina ainm,
- 13 an mhuintir nach as folanna a rugadh iad ná as toil feola, ná as toil fir ach ó Dhia.
- 14 Agus rinneadh feoil(2) den Bhriathar agus chónaigh sé inár measc, agus chonacamar-na a ghlóir, a ghlóir mar Aonghin ón Athair, lán de ghrásta agus d'fhírinne.
- 15 Tagann Eoin ag tabhairt fianaise ina thaobh agus glaonn

SOISCÉAL NAOFA ÍOSA CRÍOST

de réir

LÚCÁIS

AN RÉAMHRÁ

I ¹Ós rud é gur ghlac mórán as láimh faisnéis do ríomhadh mar gheall ar na nithe atá tagtha chun críche inár measc, ²de réir mar a thugadar siúd scéala dúinn a bhí ó thús ina bhfinnéithe súl orthu, agus ina seirbhísigh don bhriathar; ³níor mhiste liom féin, freisin, tar éis dom an uile lorg do leanúint go cruinn ó thosach, iad do scríobh i ndiaidh a chéile duitse, a Theofail ró-uasail,⁴ chun go dtuigfeá chomh dearfa is atá na briathra go bhfuair tú teagasc fúthu.

SAOLÚ EOIN BAISTE Á RÉAMHINSINT

⁵Bhí, i laethe Héaród, rí Iúdáia, sagart darbh ainm Zacháirias, de shealaíocht Aibia, agus bean aige d'iníonra Árán, agus Eiliosaibeit ab ainm di. ⁶Bhíodar araon fíréanta i bhfianaise Dé, ag tabhairt a saoil gan locht de réir uile aitheanta agus reachta an Tiarna. ⁷Agus ní raibh aon chlann acu, mar bhí Eiliosaibeit aimrid, agus bhíodar araon anonn i mblianta.

⁸Tharla, agus é ag déanamh a ghnó sagairt i láthair Dé, in uain a shealaíochta, ⁹gur thit ar a chrann, de réir ghnás na sagartóide, dul isteach i sanctóir an Tiarna chun tuis do dhó; ¹⁰agus bhí cuallacht ionlán an phobail amuigh ag guí in am na túise. ¹¹Chonacthas dó aingeal ón Tiarna ina sheasamh ar dheis altóir na túise. ¹²Agus nuair a chonaic Zacháirias é, bhí sé buartha agus tháinig uamhan air. ¹³Ach dúirt an t-aingeal leis: 'Ná bíodh eagla ort, a Zacháirias, óir tá éistithe le do ghuí, agus béarfaidh do bhean Eiliosaibeit mac duit, agus bhéarfaidh tú Eoin mar ainm air. ¹⁴Beidh áthas ort agus gairdeas, agus beidh mórán ag déanamh áthais faoina shaolú. ¹⁵Óir beidh sé mór i láthair an Tiarna; fíon ná deoch láidir ní ólfaidh; agus beidh sé líonta den Spiorad Naomh fiú amháin ó bhroinn a mháthar, ¹⁶agus iompóidh sé mórán de chlainn Iosrael chun an Tiarna a nDia. ¹⁷Gluaisfidh sé roimhe amach le spiorad agus le cumhacht Éilias, chun croíthe na n-aithreach d'iompú i leith na clainne, agus lucht na heasumhla chun eagna na bhfíreán, chun pobal a dhiongbhála d'ullmhú don Tiarna'. ¹⁸Agus dúirt Zacháirias leis an aingeal: 'Conas a bheidh a fhios sin agam? óir táim féin aosta, agus mo bhean anonn i mblianta'. ¹⁹Dúirt an t-aingeal leis á fhreagairt: 'Mise Gaibriél a sheasann i láthair Dé, agus cuireadh mé chun labhartha leat, agus na dea-scéala seo do thabhairt duit. ²⁰Agus féach, beidh tú i do thost, agus gan ar chumas duit labhairt go dtí an lá go ndéanfar na nithe seo, de bhrí nár chreid tú mo bhriatha a chomhlíonfar ina dtráth féin'.

ina mhac—mar a síleadh—do Iósaeif mac Héilí, ²⁴mhic Mhatat, mhic Léiví, mhic Mheilchí, mhic Iannái, mhic Iósaeif, ²⁵mhic Mhataitias, mhic Ámós, mhic Náum, mhic Ioslái, mhic Nagái, ²⁶mhic Maát, mhic Mhataitias, mhic Shimín, mhic Ióiséch, mhic Ióda, ²⁷mhic Iónan, mhic Réasa, mhic Shoróbaibeil, mhic Shalaitiél, mhic Néiré, ²⁸mhic Mhailehí, mhic Aidí, mhic Chósam, mhic Iolmádam, mhic Éar, ²⁹mhic Iasús, mhic Eiliasar, mhic Ióráim, mhic Mhatat, mhic Léiví, ³⁰mhic Shuimeon, mhic Iúda, mhic Iósaeif, mhic Iónan, mhic Eiliácaim, ³¹mhic Mheilias, mhic Mheineá, mhic Mhatata, mhic Natam, mhic Dháiví, ³²mhic Iseáí, mhic Ióbéid, mhic Bhóas, mhic Shalá, mhic Náiseon, ³³mhic Aimeadab, mhic Aidmin, mhic Arnái, mhic Easróim, mhic Fhearas, mhic Iúda, ³⁴mhic Iácób, mhic Iosáac, mhic Ábraham, mhic Théara, mhic Nachór, ³⁵mhic Sharúg, mhic Ragáu, mhic Fhailig, mhic Eibir, mhic Shalá, ³⁶mhic Cháineam, mhic Arfaxad, mhic Shéam, mhic Naoi, mhic Laimich, ³⁷mhic Mhatúsálá, mhic Eanóch, mhic Iarat, mhic Mhalalaél, mhic Cháineam, ³⁸mhic Eanós, mhic Shéat, mhic Ádhaimh, mhic Dé.

ÍOSA Á PHROMHADH AG SÁTAN

✓
4 ¹Tháinig Íosa, agus é lán den Spiorad Naomh, ar ais ón Iordán, agus seoladh faoi luí an Spioraid sa bhfásach é ²go cionn daichead lá, á phromhadh ag an diabhal. Agus níor ith sé aon ní sna laethe sin, agus nuair a bhíodar caite bhí ocras air. ³Dúirt an diabhal leis: ‘Más tú Mac Dé, abair leis an gcloich seo arán do dhéanamh di’. ⁴Agus d’fhreagair Íosa é: ‘Tá scríofa: “Ní ar arán amháin a mhairfidh an duine”.’

4:1-15. Is é is áil le N. Lúcás i gcónaí cathair Iarúsailéim do bheith ina lárionad don soiscéal. Mínfonn sé sin an difear idir an sliocht seo agus Matha 4:3-10; ag Matha atá an bharrchéim nádúrtha; ach suíonn Lúcás an promhadh deireanach ar bhinn an Teampaill. Cf. Réamhrá, l. 3-4.

4:3. Ionann ‘Mac Dé’ anseo agus Meisias. Níorbh eol don diabhal fós rud ar bith faoi mhacacht diaga ár dTiarna.

⁵Agus tar éis dó é sheoladh suas ar ard, thaispeáin sé dó ríochtaí uile na cruinne i nóiméad aimsire; ⁶agus dúirt an diabhal leis: ‘Bhéarfaidh mé duit an forlámhas seo uile agus a nglóire siúd, óir is ar mo lámh a tugadh é, agus bheirim do cibé is áil liom é. ⁷Dá bhrí sin, má dhéanann tusa adhradh i mo láthair, is leat é uile’. ⁸Dúirt Íosa leis á fhreagairt: ‘Tá scríofa: “Adhrfaidh tú an Tiarna do Dhia, agus is dó amháin a bheidh tú ag seirbhís’.

⁹Ansin sheol sé go hIarúsailéim é, chuir sé ar bhinn an tampaill é agus dúirt leis: ‘Más tú Mac Dé, caith tú féin as seo síos: ¹⁰óir tá scríofa:

“Bhéarfaidh sé ordú dá aingil mar gheall ort,
chun go ngardálfaidís tú”,

¹¹agus:

“Iompróidh siad ina lámha tú,
le heagla go mbuailfeá do chos faoi chloich”.’

¹²Dúirt Íosa leis á fhreagairt: ‘Tá ráite: “Ní bhainfidh tú triail as an Tiarna do Dhia”.’

¹³Agus tar éis don diabhal é phromhadh i ngach slí, d’fhág sé é nó go dtiocfadh an uain.

ÍOSA I NAZARAT

¹⁴Agus d’fhill Íosa le neart an Spioraid ar an nGailí, agus leathnaigh a cháil ar fud na tíre go léir. ¹⁵Agus bhíodh sé ag teagasc ina sionagóga, agus moladh ó chách air.

¹⁶Tháinig sé go Nazará, mar ar oileadh é, agus chuaigh isteach mar ba ghnáthbhéas dó sa tsionagóig lá na sabóide, agus d’éirigh ina sheasamh chun an léitheoireacht do dhéanamh. ¹⁷Síneadh chuige leabhar Easáias fáidh, agus ar oscailt an leabhair dó, fuair sé an t-ionad ina raibh scríofa:

4:13. Ionann ‘an uain’ agus uair a ghabhála: ‘is í bhur n-uairse í seo agus cumhacht an dorchadais’ (22:53, cf. 22:3).

4:16. Níor mhiste do Ghiúdach fásta ar bith an scribhinn diaga do léamh go poiblí sa tsionagóig, ach cead ó cheann na sionagóige do bheith aige.—‘Nazará’: dul neamhchoitianta ar an ainm.

sé amach de ghlór ard: ³⁴'Há ,cad ab áil leat dinn, a Íosa Nazairéanaigh? Ar tháinig tú chun sinn do mhilleadh? Is eol dom cé hé tú: Naomh Dé'. ³⁵Agus dúirt Íosa leis go bagrach: 'Bí i do thost, agus imigh amach as'. Agus theilig an deamhan ar lár os comhair chách é agus d'imigh amach as, gan dochar do dhéanamh dó. ³⁶Agus bhí alltacht ar chách agus bhíodar ag caint eatorthu féin á rá: 'Cad é mar bhriathar é seo? óir fógrann sé ar na spioraid mhíghlana le húdarás agus le cumhacht, agus gabhann siad amach'. ³⁷Agus leathnaigh a chúl i ngach áit ar fud na tíre.

³⁸Ar fhágáil na sionagóige dó, chuaigh sé isteach i dteach Shíomón. Bhí máthair chéile Shíomón gafa ag taom trom fiabhrais, agus rinneadar achainí air ar a son. ³⁹Agus ina sheasamh dó os a cionn, thug sé ordú géar don fhiabhras, agus d'fhág an fiabhras í; agus d'éirigh sí ar an mball agus thosaigh ag freastal orthu. ⁴⁰Ar dhul faoi don ghréin, cách go raibh daoine acu a bhí tinn ó aon sórt galair, thugadar chuige iad; chuir sé a lámha ar gach duine acu agus leighis iad. ⁴¹Agus bhí mórán freisin, go n-imíodh na deamhain amach astu, ag screadaigh agus ag rá: 'Is tú Mac Dé'. Agus labhair sé leo go bagrach agus níor lig dóibh labhairt, óir bhí a fhios acu gurbh é an Críost é. ⁴²Nuair a bhí ina lá, ar dhul amach dó, chuaigh sé go dtí áit uaigneach. Ach bhí na sluaite á lorg agus tháingadar mar a raibh sé, agus bhíodar á choinneáil le heagla go n-imeodh sé uathu. ⁴³Ach dúirt sé leo: 'Ní foláir dom dea-scéal ríocht Dé d'fhógairt do na cathracha eile, óir is chuige sin a cuireadh amach mé'. Agus bhíodh sé ag seanmóir i sionagóga Iúdaía.

AN GHABHÁIL MHÍORÚILTEACH ÉISC

5 ¹Aon lá amháin, agus an slua ag brú isteach air ag éisteacht le briathar Dé, bhí sé ina sheasamh ar bhruach loch Gheinéasaireit, ²agus chonaic sé dhá bhád ina luí ar chladach an locha: bhí na hiascairí tar éis teacht amach astu agus iad ag ní na líonta. ³Chuaigh sé isteach i mbád acu, bád Shíomón, agus d'iarr air tarraingt amach beagán ón talamh: ansin shuigh, agus thosaigh ag teagasc na sluaite as an mbád. ⁴Nuair a stad sé den chaint, dúirt le Síomón: 'Tarraing amach san uisce domhain agus cuirigí amach bhur líonta ag iascach'. ⁵Do fhreagair Síomón agus dúirt: 'A Mháistir, thugamar an oíche go léir ag saothrú agus níor thógamar aon ní; ach i ngeall ar d'fhocalsa, cuirfidh mé amach na líonta'. ⁶Nuair a rinneadar é sin, cheapadar clais mhór éisc. Bhí a gcuid líonta ag briseadh, ⁷agus sméideadar ar a gcomrádaithe sa bhád eile teacht i gcabhair orthu. Tháingadar, agus líonadar an dá bhád nó go raibh siad ar tí dul faoi. ⁸Nuair a chonaic Síomón Peadar é sin, chaith sé é féin ag glúine Íosa ag rá: 'Imigh uaim, a Thiarna, mar is peacach mé'. ⁹Óir ghabh alltacht é féin agus a chompánaigh uile faoin ngabháil éisc a thógadar ¹⁰agus mar an gcéanna do Shéamas agus d'Eoin, clann Zeibeidé, a bhí i bpáirt le Síomón. Agus dúirt Íosa le Síomón: 'Ná bíodh eagla ort, as seo amach is daoine a bheidh tú a ghabháil'. ¹¹Agus tharraingeadar na báid aníos ar an trá, d'fhágadar gach uile ní agus leanadar é.

2 An tríú lá bhí pósadh i gCána sa Ghailíl(7) agus bhí máthair Íosa ann. ²Fuair Íosa cuireadh chun an phósta freisin, agus a dheisceabail. ³Chuaigh den fhíon agus dúirt a mháthair le Íosa: ' Níl aon fhíon acu '. ⁴Dúirt Íosa léi: ' Cad a ba áil leat díom, a bhean? Níl m'uaisre tagtha fós '. ⁵Dúirt a mháthair leis an lucht freastail: ' Déanaigí cibé ní a déarfaidh sé libh '. ⁶Bhí sé soithigh chloiche ansiúd le haghaidh ionghlanadh de réir nós na nGiúdach; choinneoidís a dó nó a trí de mheadair an ceann. ⁷Dúirt Íosa leo: ' Líonaigí na soithigh suas le huisce '. **Agus líonadar go béal iad.** ⁸Dúirt sé leo: ' Tarraingigí as feasta agus beirigí go dtí máistir na fleá é '. ⁹Rugadar, agus nuair a bhlaiss máistir na fleá an t-uisce ina fhíon, agus gan a fhios aige cá dtáinig sé as (bhí a fhios, áfach, ag an lucht freastail a tharraing an t-uisce) ghlaoigh an máistir ar an fear nuaphósta, ¹⁰agus dúirt leis: ' Cuireann gach duine an fíon maith ar an gelár ar dtús agus nuair a bhíonn siad ar meisce, an dara grád. Ach choinnigh tusa an fíon maith go dtí anois '. ¹¹Rinne Íosa an chéad cheann sin dá chomharthaí (8) i gCána sa Ghailíl, agus thaispeáin sé a ghlóir agus chreid a dheisceabail ann. ¹²Ansin chuaigh sé síos go Cafarnáim, é féin agus a mháthair agus a bhráithre agus a dheisceabail agus d'fhan siad ann beagán laethanta.

GLANADH AN TEAMPAILL

¹³Bhí Cáise na nGiúdach in achmaireacht agus chuaigh Íosa suas go Iarúsailéim dá bhrí sin. ¹⁴Fuair sé sa teampall lucht ba agus caoirigh agus colmáin a dhíol, agus lucht airgead a mhalartú ina suí ann.(9) ¹⁵Agus rinne sé sciúirse de théada agus thiomáin sé iad go léir amach as an teampall, na caoirigh agus na ba chomh maith; scaip sé airgead an lucht mhalartaithe agus leag sé na boird, ¹⁶agus dúirt sé le lucht na colmáin a dhíol: ' Beirigí na nithe sin as seo agus ná déanaigí teach margaidh de theach m' Athar '. ¹⁷Chuimhnigh a dheisceabail go bhfuil sé scríofa: ' Déanfaidh díograis do thí mé a ithe '.

¹⁸D'fhreagair na Giúdaigh ansin: ' Cén comhartha ', ar siad leis, ' atá á thaispeáint agat dúinn mar bhonn lena bhfuil á dhéanamh agat? ' ¹⁹D'fhreagair Íosa: ' Leagaigí an teampall

'Déanaigí aithrí, mar tá ríocht na bhflaitheas in achmaircacht'.

¹⁸Ag siúl dó cois farraige na Gailíle, chonaic sé beirt dearthár, Síomón ar a dtugtar Peadar agus Aindrias a dheartháir, ag caitheamh eangacha san fharraige, mar iascairí a bhí iontu.

¹⁹Labhair sé leo: 'Tagaigí 'mo dhiaidh, agus déanfaidh mé iascairí ar dhaoine díbh'. ²⁰D'fhágadar na líonta láithreach agus leanadar é. ²¹Bhuaill sé ar aghaidh, agus chonaic sé beirt dearthár eile, Séamas mac Zeibeidé agus Eoin a dheartháir: bhíodar sa bhád in éineacht lena n-athair, Zeibidé, ag cóiriú a gcuid líonta; agus ghlaoi sé iad. ²²D'fhágadar an bád agus a n-athair láithreach agus leanadar é.

²³Agus ghabh Íosa ar fud na Gailíle go léir, ag teagasc sna sionagóga, ag fógart dea-scéil na ríochta, agus ag leigheas gach galar agus gach éagruas i measc an phobail. ²⁴Chuaigh a chlú ar fud na Suíre go léir, agus tugadh cách a bhí tinn ó gach sórt galair nó ag fulaingt piolóidí, daoine go raibh deamhain iontu, nó an titeamas orthu nó an phairilis, agus leigheas sé iad.

²⁵Agus lean sluaite móra é ón nGailíl, ó Dhecapolis, ó Iarúsailéim, ó Iúdáia agus ó thar an Iordán.

AN TSEANMÓIR AR AN SLIABH: NA BIÁITÍ

5 ¹Nuair a chonaic sé na sluaite, chuaigh sé an sliabh suas. Shuigh sé síos agus tháinig a dheisceabail chuige. ²Thosaigh sé ag caint leo á dteagasc agus dúirt:

³Is méanar dóibh seo atá bocht ó spiorad, óir is leo ríocht na bhflaitheas.

⁴Is méanar do lucht an dobróin, óir sólásófar iad.

⁵Is méanar dóibh seo atá ceansa, óir gheobhaidh siad an talamh mar oidhreacht.

⁶Is méanar dóibh seo go bhfuil ocras agus tart chun na fíréantachta orthu, óir sásófar iad.

⁷Is méanar do lucht na trócaire, óir déanfar trócaire orthu.

⁸Is méanar dóibh seo atá glan ó chroí, óir chífidh siad Dia.

⁹Is méanar do lucht síochána do dhéanamh, óir glaofar clann Dé orthu.

¹⁰Is méanar dóibh seo a d'fhulaing géarleanúint mar gheall ar an bhfíréantacht, óir is leo ríocht na bhflaitheas.

¹¹Is méanar daoibh féin nuair a bhéarfar aithis daoibh agus a ghéarleanfar sibh, agus nuair a chuirfear gach sórt drochrud in bhur leith go bréagach mar gheall ormsa.

¹²Bíodh áthas oraibh agus gairdeas, mar is mór é bhur dtuarastal ar neamh; óir is mar sin a rinneadh géarleanúint ar na fáithe a chuaigh romhaibh.

báis, agus b'ionúin leis é. ³Nuair a chuala sé trácht ar Íosa, chuir sé chuige seanóirí de na Giúdaigh á iarraidh air teacht agus a sheirbhíseach do shlánú. ⁴Ar theacht i láthair Íosa dóibh sin, bhíodar ag achainí air go díocasach, á rá: 'Is maith an díol air go dtabharfá an aisce seo dó; ⁵óir tá grá aige dár náisiún agus is é a thóg an tsionagóg dúinn'. ⁶Agus d'imigh Íosa leo. Ní raibh sé i bhfad ón teach nuair a chuir an taoiseach céad cairde chuige á rá leis: 'A Thiarna, ná cuir as duit féin, óir ní fiú mé go dtiocfá isteach faoi dhion mo thí: ⁷sin é an fáth nár mheas mé gurbh fhiú mé dul chugat; ach abair an focal agus bíodh mo ghiolla leighe .sta.⁸ Óir is duine mé féin atá i mo ghearroifigeach de réir ranga, agus tá saighdiúirí agam fúm, agus deirim leis seo: "Imigh!" agus imíonn, agus leis seo eile: "Tar!" agus tagann, agus le mo sheirbhíseach: "Déan seo!" agus déanann'. ⁹Nuair a chuala Íosa an méid sin, rinne sé ionadh den duine, agus, ag iompú chun an tslua a bhí á leanúint, dúirt: 'Deirim libh, ní bhfuair mé in Iosrael féin creideamh chomh láidir leis seo'. ¹⁰Agus ar dhul ar ais chun an tí dóibh, fuair na teachtairí an seirbhíseach slán.

AISÉIRÍ MHIC NA BAINTRÍ

¹¹Tharla ina dhiaidh sin go ndeachaigh sé isteach i gcathair ar a nglaoatar Náín, agus bhí a dheisceabail agus slua mór á thionlacan. ¹²Agus nuair a bhí sé i ngar do gheata na cathrach, bhí marbh á thabhairt amach le cur, aonmhac a mháthar, agus ise ina baintrigh, agus sochraid mhór de mhuintir na cathrach léi. ¹³Agus nuair a chonaic an Tiarna í, ghlac sé trua di agus dúirt léi: 'Ná bí ag gol'. ¹⁴Agus chuaigh sé anonn agus bhain leis an gcróchar, agus stad an lucht iompair. Agus dúirt sé: 'A fhir óig, deirim leat, éirigh!' ¹⁵Agus d'éirigh an marbh aniar, agus thosaigh ag cáint, agus thug sé dá mháthair é. ¹⁶Agus ghabh uamhan cách, agus bhíodar ag tabhairt glóire do Dhia, ag rá: 'Tá fáidh mór éirithe inár measc', agus, 'Rinne Dia a phobal d'fhiosrú'. ¹⁷Agus leathnaigh an tuairisc sin air ar fud Iúdaía go léir agus na tíre go léir timpeall.

amuigh agus b'áil leo tú d'fheiscint'. ²¹D'fhreagair sé agus dúirt: 'Is iad mo mháthair agus mo bhráithre, iad seo a chluineann briathar Dé agus a dhéanann dá réir'.

SMACHT AG CRÍOST AR NA DÚILE

²²Tharla aon lá amháin go ndeachaigh sé ar bord báid, é féin agus a dheisceabail, agus dúirt sé leo: 'Téimis trasna an locha anonn'. Agus chuireadar chun farraige. ²³Agus ag seoladh dóibh, thit seisean ina chodladh. Agus tháinig cuaipeach gaoithe anuas ar an loch; agus bhí ag líonadh orthu agus bhíodar i mbaol. ²⁴Agus tháingadar chuige á mhúscailt, ag rá: 'A Mháistir, a Mháistir, tá an bás againn!' Agus ar dhúiseacht dó, bhagair sé ar an ngaoith agus ar an uisce suaite; agus chíunaigh orthu agus bhí ina théigle. ²⁵Agus dúirt se leo: 'Cá bhfuil bhur greideamh?' Ach bhí uamhan orthu agus rinneadar ionadh de, á rá eatarthu féin: 'Cé hé an duine seo, más ea, a rá go bhfógraíonn sé ar na gaotha féin agus ar an uisce, agus go ndéanann siad rud air?'.

AN DEAMHNAÍOCH GEIRGISEÁNACH

²⁶Bhuaileadar talamh i dtír na nGeirgiseánach, ón nGailíl anonn. ²⁷Nuair a bhí sé ag teacht i dtír, tháinig faoina dhéin duine ón gcathair go raibh deamhain ann, agus bhí sé seal mór aimsire gan aon éadach do chur air ná cónaí in aon teach ach sna tuamaí. ²⁸Agus ar fheiscint Íosa dó, scread sé amach agus chaith é féin síos roimhe agus dúirt de ghlór ard: 'Cad ab áil leat díom, a Íosa, a Mhic Dé ró-aird? Iarraim ort, ná déan mé chrá'.—²⁹Óir bhí Íosa á ordú don spiorad mhíghlan dul amach as an duine. Óir is iomaí uair roimhe sin a rug sé go foréigneach air; agus cheanglaítí ina bhráighe é le slabhraí agus le geimhle, ach bhriseadh sé na géibhinn agus bhíodh sé á thiomáint ag an deamhan faoi na fásaigh. ³⁰D'fhiafraigh Íosa de: 'Cad é an t-ainm atá ort?' Dúirt sé:

8:21. Is mó le rá gaol spioradálta ná gaol nádúrtha. Cf. 11:27-28.

8:26. Ó bhaile Gheirgiseá, ar an taobh thoir theas den loch, a ainmníodh an ceantar: ba cheann de bhaile Gréagacha an Decapolis é.

Eoin 5:39

- mar ní chreideann sibh sa té a chuir seisean uaidh.
- ³⁹Déanann sibh na scriptúir a spiúnadh
mar gur dóigh libh go bhfuil an bheatha shíoraí
agaibh iontu;
agus is iadsan atá ag tabhairt fianaise i mo thaobhsa,
- ⁴⁰Ach ní áil libh teacht chugam i dtreo go mbeadh
beatha agaibh.
- ⁴¹Ní ghabhaim glóir ó dhaoine.
- ⁴²Ach tá aithne agam oraibh,
nach bhfuil grá Dé agaibh ionaibh.
- ⁴³Tháinig mise in ainm m' Athar,
agus ní ghlacann sibh mé;
má thagann duine eile ina ainm féin,
glacfaidh sibh eisean.
- ⁴⁴Conas a b'fhéidir daoibh creidiúint,
agus glóir á glacadh agaibh óna chéile
gan aon lorg agaibh ar an nglóir a thagann ó Dhia amlháin.
- ⁴⁵Ná measaigí go bhfuilim
chun sibh a chúisiú
i láthair an Athar;
tá duine do blur geúisiú—
Maois, an té a bhfuil muinín agaibh as.
- ⁴⁶Dá gceidfeadh sibh Maois,
chreidfeadh sibh mise,
óir is i mo thaobhsa a scríobh seisean.
- ⁴⁷Mura gceideann sibh a scríbhinní-sean,
conas a chreidfidh sibh mo bhriathar-sa ?

MFORÚILT NA mBUILÍNÍ

6 Ina dhiaidh sin d'imigh Íosa anonn thar farráige na Gaille, is é sin, farráige Thiberias. ²Lean slua mór é mar chonaic siad na mforúiltí a bhí sé a dhéanamh ar lucht tinnis. ³Ghabh Íosa an sliabh suas agus shuigh ansiúd in éineacht lena dheisceabail. ⁴Bhí féile na nGiúdach, an Cháisc, in achmaireacht. (23)

⁵Nuair a d'ardaigh Íosa a shúile, mar sin, agus nuair a chonaic go raibh slua mór ag teacht chuige, dúirt sé le Pilib: 'Cá gceannóimid arán chun go mbeadh bia acu seo?' ⁶Ag baint trialach as a dúirt sé é sin, mar bhí a fluos aige féin cad a bhí sé chun a dhéanamh. ⁷D'fhreagair Pilib é: 'Níor leor luach

dhá chéad déanar d'arán chun go mbeadh greim an duine acu'.
⁸Dúirt duine dá deisceabail leis—ba é Aindrias é, deartháir Shíomóin Peadar: ⁹Tá ógánach anseo a bhfuil cúig builíní eorna aige, agus dhá iasc, ach cá rachadh an méid sin ar oiread daoine?' ¹⁰Dúirt Íosa: 'Cuirigí na daoine ina sui'—bhí mórán féir san áit. Shuigh siad síos mar sin, timpeall cúig mhíle duine.
¹¹Agus thóg Íosa na builíní, d'altaigh, agus roinn iad ar na daoine agus iad ina sui; agus mar an gcéanna oiread agus a b'áil leo de na héisc. ¹²Nuair a bhíodar sách, dúirt sé lena deisceabail: 'Bailigí an brúscar fuiligh chun nach rachadh aon ní amú'. ¹³Bhailigh siad ansin lán dhá chiseán déag de bhrúscar as na cúig builíní eorna, a d'fhág na daoine a fuair an béile.
¹⁴Nuair a chonaic na daoine, mar sin, cad é mar chomhartha a bhí déanta ag Íosa, dúirt siad: 'Is é seo go dearfa an fáidh atá le teacht ar an saol'. ¹⁵Agus ó bhí a fhios ag Íosa go raibh ar aigne acu teacht á fhuadach chun rí a dhéanamh de, chuaigh sé i leataobh arís faoin sliabh ina aonar.

ÍOSA AG SIÚL AR AN UISCE

¹⁶Nuair a bhí an tráthnóna(24) ann chuaigh a dheisceabail síos chun na farraige, ¹⁷agus ar dhul ar bord loinge dóibh chuaigh siad trasna na farraige i dtreo Chafarnáúm. Bhí an dorchacht ann feasta agus ní raibh Íosa tagtha clucu fós.
¹⁸Bhí gaoth mhór ag séideadh agus d'éirigh suaitheadh ar an bhfarraige. ¹⁹Nuair a bhí cúig nó deich stada fichead d'fharraige curtha díobh acu, chonaic siad Íosa ag siúl ar an bhfarraige agus é ag teacht i gcóngar na loinge; agus tháinig scanradh orthu. ²⁰Ach dúirt sé leo: 'Mise atá ann. Ná bíodh eagla oraibh'. ²¹B'áil leo ansin é thógáil isteach sa long, agus bhí an long gan aon mhoill ag an talamh mar a rabhadar ag dul.

SEANMÓIR I gCAFARNÁUM

²²Lá arna mhárach chonaic an slua a d'fhan ar na taobh thall den fharraige nach raibh aon long eile ann ach an t-aon long amháin agus nach ndeachaidh Íosa sa long lena deisceabail ach gur imigh a dheisceabail leo féin. ²³Tháinig, áfach, longa eile ó Thibeirias isteach in aice na háite inar caitheadh an bia

ngnó acu faoi seach. ¹⁶Tháinig an chéad duine i láthair agus dúirt: “A thiarna, ghnóthaigh do mhíoná deich míoná”. ¹⁷Dúirt sé leis: “Is maith sin, a dheasheirbhísigh; de bhrí go raibh tú iontaofa faoin mbeagán, bíodh forlámhas agat ar dheich gcathracha”. ¹⁸Tháinig an dara duine agus dúirt: “Rinne do mhíoná cúig míoná, a thiarna”. ¹⁹Dúirt sé leis sin chomh maith: “Tusa mar an gcéanna, bí i gceannas ar chúig cathracha”. ²⁰Ach tháinig an duine eile agus dúirt: “A thiarna, seo duit do mhíoná: bhí sé i gcoimeád agam i naipcín. ²¹Óir bhí eagla orm romhat, de bhrí gur duine dian tú: glacann tú chugat an rud nár chuir tú i dtaisce agus baineann tú an fómhar nár chuir tú a shíol”. ²²Dúirt sé leis: “Bhéarfaidh mé breith do bhéil féin ort, a dhrochsheirbhísigh! Bhí a fhios agat, an raibh, gur duine dian mé, ag glacadh chugam an rud nár chuir mé i dtaisce, agus ag baint an fhómhair nár chuir mé a shíol? ²³Cad chuige más ea nár chuir tú mo chuid airgid ar gaimbín? agus nuair a thiocfainn, dhéanfainn é éilcamh le hús”. ²⁴Agus dúirt sé leo seo a bhí i láthair: “Bainigí de an míoná, agus tugaigí é dó seo go bhfuil na deich míoná aige”. ²⁵Ach, a thiarna”, ar siad sin leis, “tá deich míoná aigesean”. ²⁶“Deirim libh, gach aon duine go mbíonn aige, bhéarfar dó, ach an té nach mbíonn aige, bainfear de fiú amháin a mbíonn aige.—²⁷Ach na naimhde úd agam nárbh áil leo mé bheith i mo rí orthu, seolaigí i leith iad agus déanaigí iad do choscart i mo láthair”.’

AN IMRÍM CHAITHRÉIMEACH

²⁸Nuair a bhí an méid sin ráite aige, ghluais sé roimhe ag dul suas go hIarúsailéim. ²⁹Agus nuair a bhí sé ag teacht i ngar do Bhéatfagé agus do Bhéatáine, i dtreo an chnoic ar a dtugtar Ola-Choill, chuir sé uaidh beirt de na deisceabail, ag rá: ³⁰Téigí isteach sa bhaile thall, agus ag dul isteach ann daoibh, gheobhaidh sibh searrach ceangailte nach raibh duine ar bith riamh ar a mhuin: scaoiligí agus tugaigí libh é. ³¹Agus má fhiafraíonn aon duine díbh: “Cad chuige go bhfuil sibh

19:29. Dhá shráidbhaile ar learg oirthearach Chnoc na nOlóg: an bóthar ó Iarachó go hIarúsailéim, ghabh sé trítho.

á scaoileadh?" is é a déarfaidh sibh: "Mar go bhfuil gá ag an Tiarna leis".³² D'imigh na teachtairí agus fuairadar de réir mar a dúirt sé leo.³³ Le linn dóibh bheith ag scaoileadh an tsearraigh, dúirt na húinéirí leo: 'Cad chuige go bhfuil sibh ag scaoileadh an tsearraigh?'³⁴ Dúradar: 'Mar go bhfuil gá ag an Tiarna leis',³⁵ agus thugadar go dtí Íosa é, agus tar éis dóibh a mbrait do chaitheamh ar an searrach, chuireadar Íosa ar a mhuin.³⁶ Agus ag gluaiseacht dó, bhíodar ag leathadh a mbrat ar an mbóthar.³⁷ Bhí sé faoin am seo ag teacht i ngar do chliathán Chnoc na nOlóg síos, nuair a thosaigh lán-chuallacht na ndeisceabal, agus iad lán d'áthas, ag moladh Dé de ghlór ard mar gheall ar a raibh de mhíorúiltí feicthe acu,³⁸ á rá:

'Is beannaithe an té atá ag teacht
ina rí, in ainm an Tiarna!

Siócháin sna flaithis, agus glóire in uachtar neimhe'.

³⁹ Agus cuid de na Fairisnigh a bhí sa slua, dúradar leis: 'A Mháistir, cuir ceartú ar do dheisceabail'.⁴⁰ D'fhreagair sé agus dúirt: 'Deirim libh, má bhíonn siad seo ina dtost, screadfaidh na clocha amach'.

⁴¹ Nuair a tháinig sé i ngar don chathair agus radharc aige uirthi, ghoil sé mar gheall uirthi,⁴² ag rá: 'Dá mbeadh a fhios agatsa freisin, sa lá seo, na nithe atá de dhíth chun síochána! ach is amhlaidh atá siad i bhfolach ó do shúile.⁴³ Óir béarfaidh na laethe ort nuair a chuirfidh do naimhde páil léigir umat, nuair a thimpeallóidh siad tú agus cúngrach do dhéanamh ort ó gach taobh; ⁴⁴ nuair a bhascfaidh siad ar lár tú féin agus do chlann atá ionat, gan cloch ar mhuin cloiche d'fhágáil ionat, de bhrí nár aithin tú aimsir d'fhiosraithe'.

⁴⁵ Ansin, ar dhul isteach sa teampall dó, thosaigh sé ag tiomáint na ndíoltóirí amach,⁴⁶ ag rá leo: 'Tá scríofa: "Beidh mo theach ina theach urnaithe"; ach tá uaimh robálaithe déanta agaibhse de'.

⁴⁷ Bhíodh sé ag teagasc gach lá sa teampall. Bhí uachtaráin

19:41-44. Ag Lúcás amháin. (Cf. 13:34-35.) Vv. 43-44. Floradh an tairngreacht sa bhli. A.D. 70 nuair a scrios an taoiseach Rómhánach Titus an chathair.

staighre agus feisteas mar is cóir air: déanaigí an réiteach ansiúd'. ¹³D'imíodar agus fuaireadar de réir mar a bhí ráite aige leo, agus d'ullmhaíodar an cháisc.

BUNÚ NA NAOMH-SHACRAIMINTE

¹⁴Nuair a tháinig an uair, lig sé faoi ag bord agus na haspail mar aon leis. ¹⁵Agus dúirt sé leo: 'Ba mhór ba mhian liom an cháisc seo d'ithe i bhur gcuibhreann roimh fhulang dom; ¹⁶óir deirim libh, ní íosfaidh mé go deo arís í nó go mbeidh a comhlíonadh ann i ríocht Dé'. ¹⁷Agus ghlac sé cupa, agus ar altú dó dúirt: 'Tógaigí é seo agus roinnigí eadraibh é; ¹⁸óir deirim libh, ní ólfaidh mé as seo amach de shú na fíniúna nó go mbeidh ríocht Dé tagtha'. ¹⁹Ansin, thóg sé arán, agus ar altú dó, bhris, agus thug dóibh é ag rá: 'Is é seo mo chorp atá le tabhairt ar bhur son. Déanaigí é seo mar chuimhne orm'. ²⁰Agus mar an gcéanna an cupa, tar éis na proinne, ag rá: 'Is é an cupa seo an tiomna nua i m'fhuil atá le dortadh ar bhur son.—²¹Féach, áfach: tá lámh fhear mo bhraite i mo chuibhreann ar an mbord. ²²Go deimhin tá a bhealach féin le siúl ag Mac an Duine de réir mar atá i ndán, ach is maire don duine úd trína mbraitear é'. ²³Agus thosaíodar ag fiafraí dá chéile cén duine acu a bhí chun é seo do dhéanamh.

CÉ HÉ IS MÓ ?

¹⁴D'éirigh imreas eatarthu freisin féachaint cén duine acu ba mhó le háireamh. ²⁵Dúirt sé leo: 'Ríthe na náisiún, bíonn siad ag rialúchán orthu, agus iad seo go mbíonn údarás acu os a gcionn, tíolaiceoirí a ghlaotar orthu. ²⁶Ach nárab amhlaidh sin daoibhse, ach an té is mó eadraibh, bíodh ar nós an té is óige, agus an té atá ina cheann, ar nós an fhir freastail. ²⁷Cé

22:15. Níl an tagairt seo do mhian an Tiarna ach ag Lúcas amháin.

22:17-18. Fíon bhéile na Cásca. Déanann Lúcas idirdhealú idir sean-ghnás na nGiúdach agus gnás nua na hEocairiste, vv. 19-20.

22:19-20. Bunú na hEocairiste. Séalaíodh an Sean-Chonradh le fuil na n-íobartach (Eacs. 24:4-8) agus an Conradh Nua á shéalú mar an gcéanna le fuil an Íobartaigh seo.

AN GHUÍ I GCNOC NA NOLÓG. AN T-ALLAS FOLA

³⁹Ar dhul amach dó, chuaigh sé, mar ba ghnáthbheas dó, go Cnoc na nOlóg. Na deisceabail freisin leanadar é. ⁴⁰Agus ar shroicheadh na háite dó, dúirt sé leo: 'Bí ag guf gan sibh do dhul i gcathú'. ⁴¹Agus chuaigh sé i leataoibh uathu mar a bheadh fad urchair cloiche, ⁴²agus ag teacht ar a ghlúine dó, thosaigh sé ag guf: 'A Athair', deireadh sé, 'más toil leat é, tóg uaim an cupa seo; ach nárab í mo thoilse a dhéanfar ach do thoilse'. ⁴³Agus chonacthas aingeal ó neamh dó á neartú. ⁴⁴Ó bhí sé in anbhroid, ba dhéinide é ag guí; agus bhí a chuid allais mar a bheadh braonta ramhra fola ag sileadh go talamh. ⁴⁵Ar éirí ina sheasamh dó ón nguí, tháinig sé chun na ndeisceabal agus fuair ina gcodladh iad le barr dobróin, ⁴⁶agus dúirt sé leo: 'Cad a bheir i bhur gcodladh sibh? Éirígí agus guígí, le heagla go rachadh sibh i gcathú'.

ÍOSA Á GHIABHÁIL

⁴⁷Le linn dó bheith ag caint, tháinig slua; agus bhí, ag siúl rompu amach, an fear ar a dtugtaí Iúdás, duine den dáréag, agus dhruid sé sin isteach le hÍosa chun é phógadh. ⁴⁸Dúirt Íosa leis: 'A Iúdás, an le póig a bhraitheann tú Mac an Duine?' ⁴⁹Nuair a chonaic a mhuintir cad a bhí chucu, dúradar: 'A Thiarna, an mbuailimid buille chlaíomh?' ⁵⁰agus bhuaíl duine acu seirbhíseach an ardsagairt agus bhain sé an chluas dheas de. ⁵¹Labhair Íosa agus dúirt: 'Ligigí dóibh; is leor an méid sin', agus bhain sé leis an gcluais agus rinne slán í. ⁵²Ansin dúirt Íosa leo a bhí tagtha ina choinne, uachtaráin na sagart agus captaein an teampaill agus seanóirí: 'An amhlaidh is robálaí mé gur tháinig sibh amach i mo choinne le claimhte agus le bataí?' ⁵³Nuair a bhínn in éineacht libh gach lá sa teampall, níor leag sibh lámh orm. Ach is í bhur n-uairse í seo, agus cumhacht an dorchadais'.

22:44. Lúcás amháin a inseann faoin allas fola.

22:50-51. Lúcás amháin a inseann gurbh í an chluas dheas í, agus gur slánaíodh í.

den phobal á leanúint, mar aon le complacht ban a bhí ag mairgnigh air agus á chaoineadh. ²⁸Ach d'iompaigh Íosa chucu seo agus dúirt: 'A iníona Iarúsailéim, ná bígí ag gol mar gheall ormsa, ach déanaigí gol mar gheall oraibh féin agus ar bhur gclainn. ²⁹Óir féach, tá na laethe ag teacht nuair a déarfár: "Is méanar do na mná atá aimrid; do na broinnte nár rug agus do na cíocha nár thál". ³⁰Ansin tosóidh siad ag rá leis na sléibhte: "Titigí orainn!" agus leis na cnoic: "Folaigí sinn!" Óir, más mar seo a dhéantar leis an adhmaid ghlas, cad a bhainfidh don chríon! ³¹Bhí beirt choirpeach eile á seoladh mar aon leis chun a mbásaithe.

AN CÉASADH

³³Nuair a bhíodar tagtha go dtí an áit ar a nglaothar an Cloigeann, chéasadar ansiúd é féin agus na coirpigh, duine acu ar a dheis agus an duine eile ar a chlé. ³⁴Dúirt Íosa: 'A Athair, maith dóibh óir níl a fhios acu cad tá siad a dhéanamh'. Ansin, ag roinnt a chuid éadaigh eatarthu, chuireadar ar cranna iad. ³⁵D'fhan an pobal ansiúd ag breathnú. Bhí na cinn urraid féin ag dranngháir: 'Shaor sé daoine eile', deiridís, 'saoradh sé é féin, más é Críost Dé, an té atá tofa'. ³⁶Agus rinne na saighdiúirí freisin fonóid faoi: ag teacht ag tabhairt fíneagair chuige ³⁷deiridís: 'Más tú Rí na nGiúdach, saor tú féin!' ³⁸Agus fós, bhí scríbhinn os a chionn i nGréigis, i Laidin, agus in Eabhrais: Rí na nGiúdach é seo.

AN BHEIRT CHOIRPEACH

³⁹Duine de na coirpigh a bhí arna gcrochadh, bhí sé á dhiamhaslú á rá: 'Nach tú an Críost? Saor tú féin agus sinne'. ⁴⁰Ach thug an duine eile casaoid dó agus dúirt: 'An ea nach bhfuil eagla Dé ort, agus tusa faoin daorbhreith chéanna?' ⁴¹Agus maidir linne, is le ceart é: tá díol ár mbeart féin á thabhairt orainn; ach ní dhearna sé seo rud ar bith as an tslí'. ⁴²Agus dúirt: 'A Íosa, cuimhnigh ormsa nuair a thiocfaidh tú faoi réim do ríochta!' ⁴³Agus dúirt seisean leis: 'Deirim leat go fírinneach, beidh tú in éineacht liom inniu i bparthas'.

BÁS CHRÍOST

⁴⁴Bhí sé timpeall an séu huair faoin am seo nuair a tháinig dorchadas anuas ar an talamh go léir go dtí an naoú huair, mar chaill an ghrian a solas. ⁴⁵Réabadh brat an teampaill ina lár. ⁴⁶Agus ghlaoigh Íosa amach de ghlór ard agus dúirt: 'A Athair, taobhaim mo spiorad i leith do lámh'. Agus ar a rá sin dó, shéalaigh.

⁴⁷Nuair a chonaic an taoiseach céad cad a tharla, bhí sé ag tabhairt glóire do Dhia á rá: 'Ba dhuine fíréanta an fear seo go deimhin'. ⁴⁸Agus na sluaite uile a bhí bailithe chun an radharc seo d'fheiscint, nuair a chonaiceadar na nithe a tharla, chuadar ar ais ag bualadh a n-uchta. ⁴⁹Bhí a lucht aitheantais uile ina seasamh i bhfad uaidh, agus mná freisin a bhí tar éis é leanúint ón nGailíl agus a bhí ag breathnú ar na nithe sin.

d'ullmhafodar spíosraí agus olaí cumhra. Agus sa tsabóid, d'fhanadar ina gcónaí do réir na haithne.

AN TUAMA FOLAMH: AN DÁ AINGEAL

24 ¹An chéad lá den tseachtain, go lánmhoch ar maidin, tháingadar go dtí an tuama agus na spíosraí acu a bhí ullmhaithe acu. ²Fuaireadar an chloch iompaithe siar ón tuama; ³ach ar dhul isteach ann dóibh, ní bhfuaireadar corp an Tiarna Íosa. ⁴Bhí ceist orthu faoin méid sin, ach lena linn sin bhí dís fear ansiúd láimh leo agus éadach dealraitheach orthu. ⁵Ghlac na mná biogadh agus chromadar a gceann chun na talún, agus dúradar sin leo: 'Cad a bheir daoibh bheith ar lorg an bheo i measc na marbh?' ⁶Nil sé anseo: tá sé éirithe. Tugaigí chun cuimhne mar a labhair sé libh agus é fós sa Ghailil, ⁷mar a dúirt nárbh fholáir Mac an Duine do thabhairt ar láimh do pheacaigh, agus é chéasadh, agus é d'éirí an treas lá'. ⁸Agus tháinig a bhriathra chun a gcuimhne. ⁹Ar theacht ar ais dóibh ón tuama, d'inseadar an méid sin uile don aon duine déag agus don chuid eile go léir. ¹⁰Ba iad siúd, Máire Mhaigdléana, agus Ióanna, agus Máire máthair Shéamais. Na mná eile a bhí leo, dúradar sin freisin an méid sin leis na haspail. ¹¹Ach samhlaíodh dóibh sin nach raibh sna ráite úd ach seafóid agus níor chreideadar iad. ¹²Chuir Peadar chun siúil, áfach, agus rith sé go dtí an tuama, agus ar chromadh síos dó, ní raibh le feiscint aige ach na héadaí lín, agus d'imigh abhaile agus é lán d'ionadh faoin rud a tharla.

AN BHEIRT DEISCEABAL AG DUL GO HEAMÁÚS

¹³Agus an lá sin féin, bhí beirt acu ag dul go dtí baile darbh ainm Eamáús a bhí céad stáid seascad ó Iarúsailéim, ¹⁴agus bhíodar ag comhrá le chéile faoi na nithe seo uile a bhí tar éis titim amach. ¹⁵Agus sa chomhrá dóibh agus sa chur trí chéile, dhruid Íosa féin leo agus shiúil lena gcois; ¹⁶ach bhí a súile coinnithe chun nach n-aithneoidís é. ¹⁷Dúirt sé leo:

24:13-35. Ag Lúcás amháin atá an scéal fíorálainn seo. Ní fios go cruinn cá raibh Eamáús.